

SPORT i WZIASY

kurp 9724 IV cress
9h

ROK I NR 8

ŚRODA, 4 CZERWCA 1947

CENA 20 ŻŁ

W TURNIEJU HOKEJA NA TRAWIE W PRADZE

rozegranym w dn. 25—26 maja, polska drużyna Czarni Poznań zdobyła szesnaste drugie miejsce. Poznańska drużyna wygrała z CKS Karlin 1:0 (0:0), ulegając jednak zwycięzcy turnieju drużynie Stadion Podoli 1:0 (0:0). Na zdjęciu moment z meczu Stadion Podoli — Czarni

Zwycięska drużyna cresa Stadion Podoli

Polska drużyna Czarni Poznań zdobywczy 2 miejsca w turnieju praskim

GARBARNIA - REPREZENTACJA ZW. ZAW. FRANCJI 4:1 (0:0)

Reprezentacja Związków Zaw. Francji rozegrała w Krakowie mecz z RKŚ Garbarnią, ulegając jej w stosunku 4:1 (0:0). Na zdjęciu gońcy moment walki o piłkę pomiędzy bramkarzem francuskim Gerie i Nowakiem z Garbarnią (na prawo). U góry widoczny dobry bramkarz francuski Gerie tym razem interweniował bezskutecznie. Piłkę w strzale Nowaka ugrzebla w siatce

Ag. Fot. „Od A do Z” — fot. Węstowski

Drużynowe mistrzostwo Polski w boksie na rok 1947 zdobyła drużyna ŁKS, bijąc drużynę MKS Odą 11:5. Na zdjęciu pięciarcze ŁKS (kłęzą) i MKS przed decydującym spoikaniem

Fot. Rzewski i H. Ross

TENISIŚCI ANGIELSCY DLA „SPORTU I WZASÓW”

Fotoreporter naszego pisma uzyskał od Anglików szereg autografów udzielonych wraz z po-drowieniami dla czytelników „Sportu i Wczasów”.

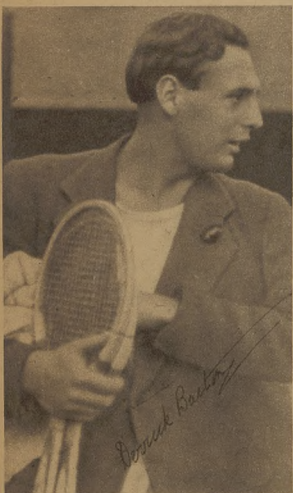
Paish po jednej z gier z zainteresowaniem ogląda pierwszą stronę „Sportu i Wczasów” przynoszącą reportaż z rozgrywek o Puchar Davisa w Warszawie

Moltrem

Butler

Barlon

Paish

Ag. „Od A do Z” — fot. Nowostelski

PUSZCZA CISOWA ZAPRASZA NA W C Z A S Y

Wybor dogodnego miejsca dla rozłożenia się obozem i prze-pędzenia kilku tygodni let-nich wśród pięknej przyrody jest obecnie dla młodzieży zagadnie-niem bardzo na czasie. Będzie za-tem wskazane, aby ci, którzy o-biorą Pomorze jako teren wczasów nie obierali miejsca pobytu w znanych już sobie miejscowo-ściach, ale starali się poznać inne zakątki tej rozległej dzielnicy, da-jące wszelkie rękojmisie pożytecz-nego i przyjemnego spędzenia wczasów i poznania warunków pier-wotnej przyrody. Jednym z takich zakątków jest okolica puszczy ci-sowej w nadleśnictwie Wierchlas, jednego rezerwatu okazów cisa, niespotykanych w Europie.

Na linii kolejowej Kraków—Toruń—Grudziądz—Łaskowice Po-morskie należy wysiąść na malej stacji kolejowej Lnianio (41 km od Grudziądza) i rozłożyć obóz w o-koлицы miejscowości Maszno, bli-sko jezior i osiedla, w którym la-two można bodajże zapatrzyć się w produkty. Stąd jako z punktu oparcia robić wypadki np. do Tu-choli o 26 km odległej od stacji Lnianio i poznać urok borów Tu-cholskich, ale w pierwszym rzę-dzie zwiedzić puszcze cisową. Od stacji Lnianio idziemy szosą wśród szpaleru lip około 8 km, a potem skręcamy na boczna, polną drogę, trochę piaszczysta, którą docho-dzimy do skraju puszczy cisowej. Z odspalającego słońca uchodzący nagle w jakiś tajemniczy, chłodny przestrzeń, w którym olbrzymi sosny, dęby, świerki, graby twó-rzą w podniebnu łuk kopule, że na ścieżkach panuje mrok. Jeste-śmy w puszczy cisowej, której granic strzeże gęsto porośła le-szczyna. Stąpamy ostrożnie po ze-schłym, setkami lat wbijanym w ziemię igliwio, tak że ścieżki wy-gładają jakby zasłane brązowym śniegiem. Zapuszczamy się w to uroczysko coraz głębiej i nagle stajemy oczarowani... Okno w pu-szczy pozwala z malej, wyniosło-ści dojrzeć że jedna strona pu-szczy przytyka do olbrzymiego je-ziora Moleskiego z malowniczą wyspą w środku, pełną zarośli i drzew; za nim dal nieprzejrzana soczystych lak, wytyczonych sta-rannie palikami na działki, dzier-żawione na pokazy przez osadni-ków.

Nie ma drzewa w tym uroczy-sku, które nie liczyłoby setek lat, a kiedy życie swoje kończy i pa-da słońce przez szkodniki, czy powalone huraganem, żadna ręka nie zamąci jego cisz. Padło i al-bo wbiło się w miękkie postanie igliwio tworząc podłoże dla traw, ziół, paproci, które go zarastają, albo podtrzymali je w upadku bracia i siostrzytwe potężnymi swy-mi konarach, tak że wspiera się na nich, a powój pnie się i obwi-ja je swoimi skrętami.

Obiób skrzynkowy z okolicy puszczy cisowej znajdującej się w Muzeum Bo-rów Tucholskich w Tucholi. Świadek odległej przeszłości...

Piękny okaz liścielnego cisa

Fragment Borów Tucholskich. Piaszczysta droga wiedzie w głąb sosno-wego lasu. Powietrze suche i pachnące żywicą...

da przadziade w tej puszczy o-wego cisa, który — niewątpliwie siedział. Dziwne wrażenie robią te wyrastające z jednego macierzy-stego pnia, tuż u podnóża, zrosnie-nie, potężne rodziny współbraci ci-rów, o niesamowicie wykrzywio-nych konarach, o pniu twardym jak krzemień i korze o różowa-wym odzieniu. Ich oryginalny spo-sób zrastania się od pnia i jakiegoś przedziwnie powyginane kształty konarów rzucają się w oczy mimo mroku panującego w puszczy.

A kiedy się usłyszy, że najmlod-szy cis ma 100 lat a sztuk, które są wyróżniając wśród otoczenia, mają po 1000 i 1500 lat, wówczas kiedy tu może na tej wyspie wśród jeziora stał poaga Światowida, a naokoło tłum oczekujący w na-pieciu na złożenie ofiary dla prze-bлагania bóstwa.

W tym uroczysku nie słychać głosu płaczącego, jest panno i brak światła, jedynie wielkie kopce świadczą o niezmordowanej pracy mrówek tylko one ciągną budo-nie na swe mieszkania, gdyż re-zysta nikt nie tyka w puszczy ga-łazki czy igliwia, żaden stuk słu-kiery nie zamąci spokojnego życia rodzinny cisów — co pada pod wpływem wieków, to gnije na zie-mi lub porasta nowym pokole-niem. Nie znamy mowy drzew, bo gdybyśmy mogli zrozumieć sędzi-

przesadnym zdaniem miejscowych ludzi — pamięta narodzenie Chry-stusa, mógłby on nam powie-dzieć wiele ciekawych rzeczy z dzieł tego uroczyska.

Kto chce zwiedzić puszcze ci-sową, jedną w swoim rodzaju w Europie, nie potrzebuje tych kil-ku godzin, gdyż piękno i niezwyk-łość rezerwatu przyrody sowicie mu ten trud wynagrodzi.

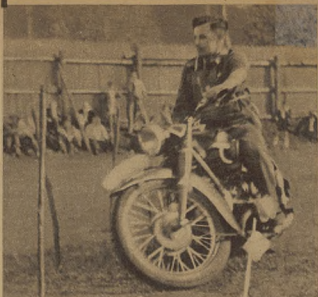
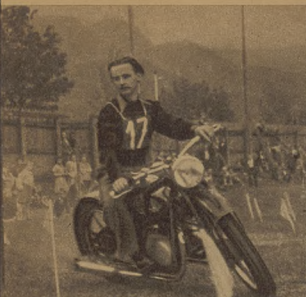
Organizatorzy obozów młodzie-ży w opisaną okolicę powinni wziąć jeszcze pod rozwagę projekt obrania drogi wodnej dla załado-wania obozu i druzyny na statek Wisłą do Torunia, w razie uru-chomienia normalnych rejsów żu-gługi śródlądowej. Zmniejszyłoby to koszty podróży, dałoby możność zabrania większej ilości bagażu, zwłaszcza niezdrowych w tej o-koлицы kajaków dla sportu wod-nego po jeziorach, a równocześnie okres wczasów rozciągałby się od chwili odbicia statku od przysta-ni, gdyż czyste powietrze na wod-zie i słońce dalałaby kojęco na odprężenie nerwów, a umysł mił-łoby bogaty materiał do utrwalenia w postaci zmieniającego się kra-jobrazu po obu brzegach Wisły.

Tadeusz Szukiewicz

Wszystkie zdjęcia z archiwum red. „Sport i Wczasy”

WSZYSTKIEGO POCHŁOĆ ZAKOPANE W HUKU MOTORÓW

W pierwszy dzień Zielonych Świąt odbył się w Zakopanem konkurs zręczności jazdy motocyklowej (gymkana) zorganizowany przez Tatrzański Klub Motocyklistów. W zjeździe plakietowym i w gimknie oraz w wyścigach rozegranych na drugi dzień na torze żużlowym wzięli udział motocykliści z terenu całego kraju.

W klasyfikacji ogólnej pierwsze miejsce uzyskał Józef Wolfinger z TKM. Widzimy go w momencie pokonywania ostrego zakrętu śladem na motocyklu Zundapp 250 cm. Wolfinger zdobył zarazem pierwsze miejsce w kategorii A (motory do 250 cm)

Drugie miejsce zajął Zygmunt Andrzej (Omur Okcia — Warszawa). Jest on jednocześnie zwycięzca w kategorii C (motory powyżej 350 cm)

Niskie bramki sprawiły nieladę trudność zawodnikom, zwłaszcza tym wyższym...

Zręny narciarz a zarazem motocyklista Fredzian Słaniew wyjechał szczęśliwie z rowu, stenowiącego jedną z cięższych przeszkód

Wszystkie zdjęcia Jan Zwitek, Zakopane

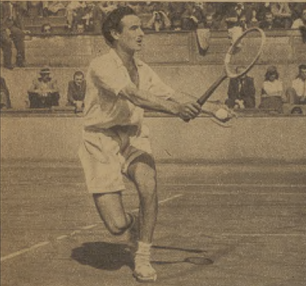
ŁUDZIE, ZWIERZĘTA I MASZYNY

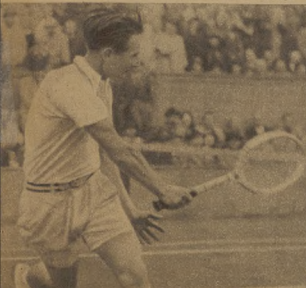
Jak strzela wypuśczone z luku przelatuje ponad przeszkodą kon prowadzony pewną ręką kobiety-dzkojeła na zawodach hipicznych w lesku bufofakim pod fot. Keystone przez SAP.

Angielski zawodnik Kilschen w międzynarodowych wyścigach motocyklowych, które odbyły się na stadionie Strahow w Pradze zajął drugie miejsce po swym rodaku Johnsenie

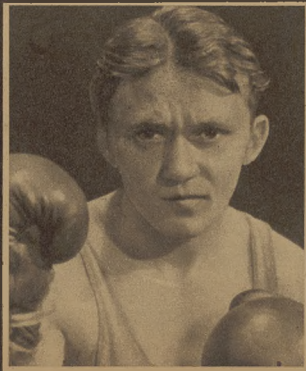

Włoki tenista Bossi, który wraz z Del Bollo zwyciężył reprezentację Czechosłowacji w spotkaniu tenisowym w stosunku 5:2

A oto tenista szwajcarski Huonder, który wraz z Spitzerem ponosił ciężkie 4:1 w spotkaniu o puchar Davisa w reprezentacji Czechosłowacji

fot. J. Heller, Praga

Gizywacz — mistrz bokserów w wadze koguciej. W młodej twarzy rysuje się szaleństwo i wola zwycięstwa. Poniżej widzimy Gizywacza, który będzie gorętkiem w kopalni „Pawel” Głiwickiego Zjednoczenia Węgłowego nakarmić rabia czarna ścianę węgla Sport daje mu silę do ciężkiej, niebezpiecznej ale jakże ważnej dla społeczeństwa pracy

Ag. „Od A do Z” — fot. Makarewiczowa

Otrzymał miły list od Kółka Sportowego „JUNAK” przy Państwowym Liceum i Gimnazjum Handlowym w Rzeszowie. Życzymy młodemu klubowi pięknych sukcesów sportowych. Na zdjęciu widzimy szkolną „jednostkę”, która pragnie rozwinąć Rzeszów w światło sportowe. Powodzenia!

DOBRY PAN

— Niech mi pan powie, panie kolego, po co pan wsiadł na Saharę to dziewczol?
— To nie dla mnie... to dla Madorki...
„Le Marseille”

MECZ PIŁKARSKI ARTYŚCI-PRASA

Mecz piłki nożnej rozegrany w Łodzi w dniu 22 maja między artystami scen lódzkiej a dziennikarzami przyniósł zwycięstwo tym ostatnim (3:2). Jak widzimy na zdjęciu przegrana kolegom nie spędziła wcale uśmiechu z ust artystów — siedzą linowych, oścających sędziego Schneidra. Od lewej: Makiewiczówna, Piasecki, Grodzienka, Szlarska, Helmiska, Słaniewiczówna

Adolf Dymasz otrzymał w darze od dziennikarzy autentykację kasku dziennikarskiego. Mamy nadzieję, że to fa ostatnia z grona swych koleżanek, które jak łatwo się rodzą przy dziennikarskich biurach. Jest ona nawet dość łosagomna — więc nie przyniesie wstydu swemu nowemu właścicielowi

Fot. Ross, Łódź

»LEKKOATLETYCZNE« W CZASY

Tych mniej sławnych (88%) sportowców zainteresuje na pewno wiadomość jak spiedrli, spędzają, czy spędnąć zamierzają swoje wczasy. Ich sławni kolezdy, w których przecieł chęliłoby się wzorować we wszystkich. Na zawodach lekkoatletycznych S. V. Brno — Cracovia dopalują zatem pierwszą „partię” naszych rodzimych wroczów. Zaczynamy według wzrostu.

„Moje wczasy już niestety minęły — mówi Gierulito. — Mówię „niestety”, gdyż były one niezapomniane. 10 dni przebaraszkowałem w Karkonoszach, i mimo że byłem tam w okresie właściwie ponurym, bo z początkiem kwietnia, stwierdzam, że piękno tych stron jest uderzające i żadne z naszych uzdrowisk nie może się równać z tym kompleksem czarnowych miejscowości. Raza mają być centralnie położone Gieplce, skąd

Równie szczerzy, chociaż mniej zachwyceni swoimi wczasami jest nasza nowa gwiazda, Adamczyk. Powrócił z Westfali, osiadł we Wrocławiu i pracuje tam na kolei. „Kawał chłopca”, 25 lat, trenuje 10-cłobój (na razie przykłada się do skoku wzwyż, kuli, dysku i białej krótkiej), grywa namietnie w szczyplorniku na środku ataku. Po pracy, jako kawaler (uwaga krakowianki!) sam sobie gotuje, sam pierze, nie pali, nie pije, ale jeść, to już musi. W tej myśli zgłosił się w marcu na wczasy kolejowe do Szklarskiej Poręby i... stracił o „przeplisowach” 2 tygodniach aż 4 kg. Za to skok wzwyż idzie mu teraz lepiej. Okazuje się więc, że nie ma zlego, co by na dobre nie wyszło.

Opinie bez zarzutu potrafiły sobie wyrobić natomiast wczasy organizowane przez YMCA. Zagadnietu bowiem o swoje plany

Gierulito (Rys. Charlie)

Adamczyk (Rys. E. Glowacki)

wraz z moim stryjkiem robiliśmy 2-3 dnie wypadu do Włocza-Zdroju, Blerutowie, Szklarskiej Poręby, Jeleniej Góry czy Kudowy. Jedno wielkie pasmo cudownych miejscowości. Są one tym cenniejsze i bardziej upragnione, że dostać się do nich z wnętrza kraju jest trudno. Walczysz nieraz i 2 tygodnie o taki taki bilet, na miejsce niedługo, ale skoro już raz przywędrujesz — nie masz siły rozstać się z Karkonoszami. Trzyma się teraz nie brak powrotnego biletu, ale unok tych stron. Szum lasów, dźwięk gór, a obok tego najnowocześniejsze urządzenia sportowe i europejskość miast — to przecież chyba wystarczy, co może pociegnąć i dać pełne zadowolenie młodemu, wysportowanemu mężczyźnie”.

wypoczynkowe Piskowcy, zadeklarował się bez namysłu: „Gdybym miał czas, pojechałbym tylko na obóz YMCA do Kasinki. Otrzymałbym jednak niestety pracę w Monopoli Spirytusowej...”
Nie miałem czasu zastanawiać się jak należy interpretować słowo „niestety” i czy ta placówka pracy jest dla naszego mistrza aż tak przykra — bo właśnie nawiązał mi się nieodłączny kolega Piskowego, doskonały biegacz i niemiennie, dobry muzyk Puzio.
Ale wywiad z nim był jeszcze krótszy, choć najbardziej realistyczny: — Pyta Pan, do kąd dąde — ale lepiej niech się pan zapyta najpierw z a co pojduje na wczasy.
„Złaski” mnie. Na dzisiaj dałem sobie spokój z wywiadami.
J. Rotter

NA FALACH DUNAJCA

Przepięknie wiję się Dunajec w okolicy Czorsztyna i Niedzicy

Jan Legutko na slalomie. Za cztery godziny i 35 minut zdobędzie tytuł mistrza Polski...

Kierownicy zawodów — Hanka Sowińska

Pierwszy składak przepływa przez niebezpieczne miejsce pod mostem nowotarskim. Wąski przesmyk pomiędzy głazami z belon — ostrymi drutami pozwala załadować na przelaznięcie się kajaka.

Kajaki w porządku na trasie slalomu. Zdjęcia fot. Zb. Daniśiak

W upalny poranek pierwszego dnia Zielonych Świąt zebrało się nad brzegiem Dunajca w Nowym Targu kilkudziesięciu zawodników biorących udział w V Górskich Mistrzostwach Kajakowych Polski. W pierwszym dniu zawodów odbył się bieg długodystansowy na przestrzni Nowy Targ — Szczawnica (46 km). Punktualnie o godzinie 11 przed południem rozpoczął się start. Składniki pchnięte silnymi uderzeniami wiosel wydostały się na główny nurt Dunajca, śmiałnie pomiędzy groźnymi szczytkami betonowego mostu i pomknęły ku widocznym na horyzoncie Pieninom.

Pierwszą wystartowała Hanka Sowińska (AZS — Kraków) przy głośniejszych brawach ze strony zgromadzonej publiczności. Za nią w krótkich odstępach czasu pozostali zawodnicy. Ostro start mistrza Polski Jana Legutki przypieczętował startery i co ciekawsi widzowie rzęśliwym pokropieniem dunajcową wodą.

W ślad za kajakami udał się w drogę ku Pieninom samochód z ekipą Filmu Polskiego, która na trasie dokonała szeregu ciekawych i efektownych zdjęć. Wkrótce ujrzymy je na ekranach. Oczywiście nie zabrakło też specjalnego wysłannika naszej redakcji.

Tytuł mistrza Polski zdobył Jan Legutko (TS Tramwaj), przebywając trasę w jedynie w czasie 4 godz. 35 min, 1 sek.

Mistrzem Polski w dwójkach panów została załoga: Miodoński i Janusz.

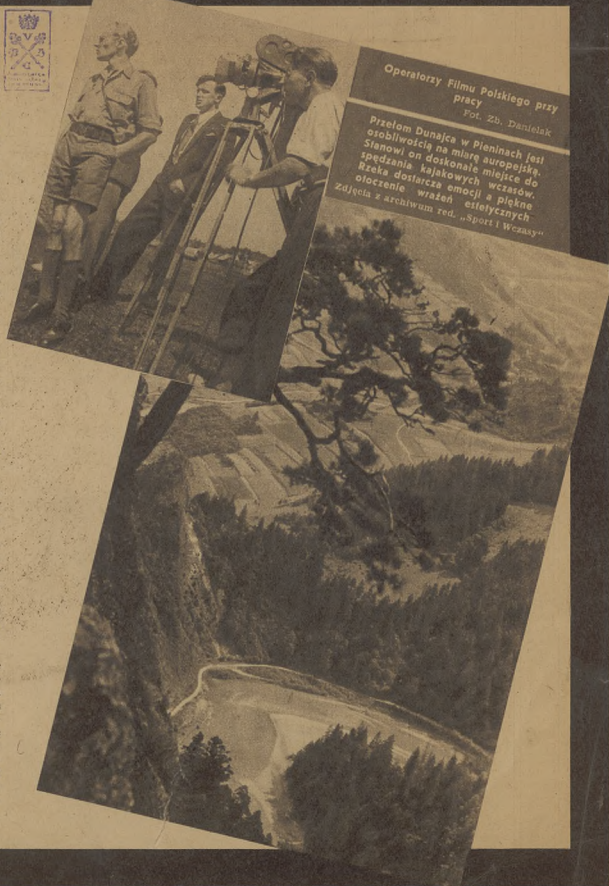
W drugim dniu zawodów odbył się w przełomie pienińskim slalom na trasie 500 metrów. Zawodnicy musieli przejeść przez 9 bramek, z czego 3 musieli przejechać rufa, 3 półobrotami, a przy 3 wykonać cały obrót.

W tej niewidzianej u nas dotychczas konkurencji kajakowej zwyciężył Małotka Marian, uzyskując tytuł mistrza Polski. Mistrzem Polski w dwójkach panów została załoga: Kozłerska — Krzyska (KKS 28 — Poznań).

W kombinacji górskiej mistrzem Polski na jedyne został Jan Nowak z Katowic, a na dwójkach panów załoga: Płoczek, Majerczak (Szczawnica).

Przepiękna sceneria Pienin, rzeźwa, górskie powietrze, pogoda — podniosły urok tej imprezy sportowo-turystycznej. I gdy wieczorem w sali Domu Zdrojowego w Szczawnicy Jan Legutko otrzymał nagrodę wojewody krakowskiego a załoga Miodoński — Janusz nagrodę Zarządu Zdrojowego — Dunajec — najpiękniejsza z górskich rzek w Polsce — szumił pomiędzy białymi skalami, czerniał tajemniczo pod stromymi ścianami wapiennych turni i rozlewał się szeroko odbijając w sobie ich wierzchołki.

(Stefan)

Operatorzy Filmu Polskiego przy pracy. Fot. Zb. Daniśiak

Przełom Dunajca w Pieninach jest szlakiem na miarę europejską. Spędzając kajakowe wakacje do odczucia wrażeń i piękna zajął z archiwum red. „Sport i Wzrost”